

Alustus keskustelua varten.

I. Kotimaan rauhantilan vaatimukset.

Useissa maissa jo pitemmän aikaa vallinneen taloudellisen ahdingon ja valtiollisen levottomuuden painostuksesta on meilläkin sisäinen rauhantila arveluttavasti häiriintynyt.

Toisaalta on todettu valmisteltavan valtiokaappausta, mikä varmasti olisi johtanut väkivaltaisuuksiin. Toisaalta on kansamme laajoissa piireissä harjoitettu räikeää, venäläisiä kohtaan vihamielistä kiihoitusta, mikä on johtanut uhmaavaan esiintymiseen, puheisiin vieraan alueen valloittamisesta j.m.s., mikä taas vuorostaan on vaikuttanut epäedullisesti ystävällisiin suhteisiin itäiseen naapurimaahamme. Vielä on todettava, että väkivaltakeinoja käyttävä kommunismi, vaikkakin ulkonaisesti lyötynä, jatkaa kansamme sisäistä rauhaa heikontavaa myyräntöytään. Fascistis-imperialistiselta taholta tuleva rauhaa uhkaava vaara lienee kuitenkin viime aikoina ollut suurempi eikä se suinkaan vielä ole torjuttu.

Kansan suuri lakia kannattava ja rauhaa rakastava enemmistö ei yhdessäkään näistä kotimaista rauhantilaamme erikoisesti uhkaavista tapauksista ole saanut ääntänsä riittävästi kuulumaan. On täytynyt todeta, että valtiotalta, mainitun kansan enemmistön aktiivisen tuen puutteessa, on liiallisesti taipunut oikeistoradikaalien vaatimuksiin. Jos rauhaa säilyttävät voimat maassamme olisivat olleet järjestyneet, olisi niiden vaikutus varmaan ollut selvemmin havaittavissa.

Rauhan organisointi näyttää senvuoksi välttämättömältä vastapainoksi niille voimille kansassamme, jotka vaarantavat yhteiskunnan ja valtion rauhaa. Mutta, kuten rauhantyon yleensä, niin tällaisenkin järjestyneen rauhantoinnin ei saisi rajoittua vain kriittisissä tilanteissa puuttumaan asioihin, vaan olisi sen jatkavasti tehtävä positiivisia, rakentavia aloitteita rauhaa edistävissä ja lujittavassa tarkoituksessa.

II. Kansainvälisen rauhantilan vaatimukset.

Maailmansodan jälkeen on kansojen yhteiselämässä entistä voimakkaammin tullut esille uusi suunta: pyrkimys yhteisin neuvotteluin ratkaista ajan kysymykset, pyrkimys kansainvälisillä sopimuksilla, kehittämällä kansainvälistä oikeustilaa ja vähentämällä varustuksia lujittaa maailmanrauha sekä jatkuvan kansainvälisen yhteistyön avulla herättää kansoissa sellainen maailmankatsomus, joka pitää solidaarisessa ja keskinäisessä luottamuksessa suoritettua yhteistyötä oikeana ja luonnollisena kansojen yhteiselämän muotona tulevaisuudessa. Kansat valmistautuvat toisin sanoin viimeiseen vaiheeseen siinä kehityksessä, joka vuosituhansien aikana vähitellen on lopettanut heimokahakat ja maakuntasodat ja joka on luonut yhä suurempia yksiköjä yhteistyötä varten.

Tämän maailmaa uudistavan työn keskukseen on Kansainliitto. Sen tehtävä on sekä tärkeä että vaikea. Tärkeä se ennen kaikkea on senvuoksi, että jatkaminen entiseen suuntaan, jolle valtioiden rajaton suvereniteetti, vallapolitiikka ja varustelu olivat luonteenomaiset, pettämättömästi vie uuteen maailmansotaan, mikä asiantuntijain lausuntojen mukaan tulisi merkitsemään kulttuurin perikatoa. Vaikea on Kansainliiton tehtävä m.m. senvuoksi, että aikaisempi järjestelmä on ikivanhaa alkuperää ja sitä kannattavat laajat, vaikutusvaltaiset ryhmät, jotka ovat muodostuneet sen ympärille ja hyötyvät siitä.

Sitä tärkeämmältä näyttää, että kansojen rauhan ja edistymisen hyväksi työskentelevät järjestöt liittyvät yhteen tehokkaan valistustoi-

minnan avulla levittääkseen tietoja uusista aatteista kansainvälisessä yhteiselämässä ja siitä työstä mitä tehdään ja niistä tuloksista, joita tällä alalla on saavutettu, samoin kuin tehdäkseen aloitteita, joiden tarkoituksena on edistää maamme osanottoa kansainväliseen rauhaa säilyttävään työhön.

III. Suuntaviivoja.

(Seuraavassa pyritään vain hahmottelemaan eräitä tehtäviä ja toimintamuotoja. Luettelo voidaan rajoittaa ja muuttaa, siitä täytyy jättää pois monta kohtaa, jotka ovat liian vaikeat tai eivät voi koota yhteistyöhön liittyneitä järjestöjä. Riittävästi tehtäviä tulee varmaan jäämään — ja uusia voi ilmaantua — muodostaakseen hedelmällisen yhteisen työvainion.)

Tehtäviä.

1. Sisäpoliittinen rauhantyo:

Voimakas esiintyminen rauhan ja asiallisuuden puolesta.

Yhtiöisänmaallisuus ja varustautuminen kansallisen turvallisuuden vaarana.

Yhtiöisänmaallisuus kansalais- ja isänmaallisissa juhlissa.

Kommunismien ja fascismin vastustaminen.

Nuorison militarisointi.

Militaristisen hengen vastustaminen.

Yksipuolisuus historianopetuksessa ja yhteiskunnallisessa kasvatuksessa.

Kansan mielenilmaus: sota on pannaan julistettu, sotavälineet on julistettava pannaan.

2. Kansainvälinen rauhantyo:

Suomen on lujitettava valtiollinen asemansa mahdollisimman monilla ja laajoilla rauhaa edistävillä, sotaa ehkäisevillä, Genèvessä rekisteröitävillä sopimuksilla.

Ulkopolitiikassa on lähempi vuorovaikutus aikansaantava hallituksen ja eduskunnan välillä.

Suomen varustautuminen kilpavarustelun tekijänä.

Suomen objektiivinen kannanotto kansainväliseen aseistariisumiseen.

Suomen aktiivinen osanotto kansainväliseen rauhantyyöhön.

Suomen osanotto Oslon tullisopimukseen.

3. Valistustyön kohteita:

Kansainliiton aatteet, työ, Kansainvälinen työjärjestö, Kansainvälinen tuomioistuin.

Sovintotuomioaate, sovintotuomiosopimuksia ja sovintotuomioita.

Kansainvälinen yhteistyö.

Rauhanliikkeet.

Työ aseistariisumisen hyväksi.

Mielenilmaus aseistariisumisen hyväksi.

Maailmansodan syyt, kulku, seuraukset.

Tulevaisuuden sota, sen luonne ja seuraukset.

Sodan syyt: taloudelliset, poliittiset, aatteelliset.

Varustusteollisuus.

Toimintamuotoja.

1. Käyntejä presidentin, hallituksen, eduskunnan y.m. luona.

2. Valistustyötä:

Kirjoituksia lehdissä ja aikakauslehdissä.

Kirjasia ja lentolehtisiä.

Radio- y.m. esitelmiä.

Järjestöissä ja yhdistyksissä.

3. Julkilausumia lehdissä.

4. Joukkoesiintymisiä:

Mielenosoituksia rauhan puolesta.

Rauhanmerkkejä.

